

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ὅταν κηρύττωμεν ὅτι ὁ μέγιστος τῶν συμμάχων ἡμᾶς δύναται ν' ἀποβῇ ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ πολιτισμένου κόσμου, καὶ ὅταν ἐπικαλούμεθα τὴν ἐνέργειαν καὶ σύμπραξιν τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν πρὸς ἀλληλεργίαν καὶ κατάρτησιν αὐτῆς, βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι εἰς τὸν σύμμαχον τοῦτον θὰ ἐμπιστευθῶμεν τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαίων μας, οὔτε ὅτι εἰς τὴν ὑποκλινῆν πρὸς ἡμᾶς γνώμην τοῦ θ' ἀναθέσωμεν νὰ δέχεται τ' ἀδικήματα, τὰ ὁποῖα τυχὸν ἀπειλοῦσιν ἢ διαπράττουσι καθ' ἡμῶν ἀντίπαλοι ἢ ἐχθροὶ ἰσχυρότεροι.

Ὁ σύμμαχος οὗτος οὔτε προστάτης εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες προκαταβάλλουσιν εἰς χρῆμα ἢ εἰς αἷμα τὸ πινάκιον τῆς φακῆς, διὰ ν' ἀποκτήσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι τὰ πρωτοτόκια, τούτέστι τὰ ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως δικαιώματα ἐνὸς λαοῦ, ὅπως συμβαίνει μὲ ἄλλων συμμάχους καὶ προστάτας. Οὔτε εἶναι ἡ κοινὴ γνώμη μονομάχος τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, ἀναλαμβάνων χάριν μισθοῦ ἢ ἐξ ἐνθουσιασμοῦ νὰ ξιφουλκήσῃ, ν' ἀγωνισθῇ καὶ νὰ πέσῃ ἀντὶ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι μάρτυς ἀπλοῦς τῆς μεγάλης μονομαχίας, ἥτις διεξάγεται ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς χώραις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐνὸς ἢ δύο ἢ καὶ πλειοτέρων ἐνίοτε ἀντιπάλων περὶ ὑπάρξεως καὶ ἐπικρατήσεως. Μονομαχίας ἥτις διεξάγεται συνήθως μὲν δι' εἰρηνικῶν ὅπλων, ὡς εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις, τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία, ἀλλ' ἐνίοτε, παρὰ τῶν ἡττωμένων εἰς ταῦτα ἀντιπάλων ἡμῶν, καὶ διὰ τῶν μέσων ἐκείνων, ἅτινα καὶ ἐν τοῖς ἀγριωτάτοις τῶν πολέμων ἐξήρесе καὶ ἀπηγόρευσεν ὁ νεώτερος πολιτισμός. Δὲν δύναται δέ τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι ἀπαισιωτέρα ἢ μελινίτις ἀπὸ τὴν σφαγὴν τῶν ἀόπλων...

Τοῦ μάρτυρος τούτου τὴν ἀγρυπνον καὶ ἀπερίσπαστον προσοχὴν εἰς τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα ὀφείλομεν νὰ ἐπικαλούμεθα ἐν ὀνόματι τοῦ καθήκοντος τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης. Οὐχὶ τὴν εὐνοίαν καὶ φιλίαν αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα τῆς δικαιοσύνης! Διότι τὰ δίκαια ἡμῶν γνωρίζομεν ἐκ παλαιῶν ἡμερῶν ὅτι μόνοι θὰ διεκδικήσωμεν, ὅπως ἐπραξάν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, μόνοι ὑψώσαντες οὐχὶ ἐπαιτικὴν ἀλλὰ ἐνοπλον τὴν χεῖρα. Διότι μόνοι θὰ ὑποστώμεν τὰς θυσίας, ἃς ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγὼν συνεπάγεται. Ἀλλὰ καὶ διότι ἔχομεν ἀνάγκην ἐνὸς κριτοῦ καὶ μάρτυρος κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐπιβάλλεται ἀν' ὅχι ἡ παρέμβασις τῆς δικαιοσύνης τῶν λαῶν τούτων, ἢ δικαία ἐτυμογορία, ἢ ἐκδηλούμενη διὰ τῆς φωνῆς τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ προβλέπομεν τὴν προσέγγισιν τῆς στιγμῆς ταύτης, ὅταν βλέπωμεν τοὺς ἄρχοντας τῶν λαῶν ἐν καταπληττούσῃ ὁμοφωνίᾳ κηρύττοντας ὅτι:

— Τὸ συμφέρον τῶν προηγεῖται τοῦ δικαίου!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Ζ'.

(Ματθ. Θ' 27—35).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι¹ τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὲ Δαβὶδ.² ἔλθοντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς³ ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε⁴ ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γεννηθήτω ὑμῖν. καὶ ἠνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο⁵ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε⁶ μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ⁷ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Σημειώσεις.

1) Παράγοντι πορευομένῳ. 2) Υἱὲ Δαβὶδ διὰ τῆς προσφωνήσεως ταύτης, ἥτις προσετίθει εἰς τὸν Μεσίαν, φαίνονται οἱ τυφλοὶ πιστεύοντες εἰς τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν Μεσίαν. 3) Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ματθαίου. 4) Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Πρὸ τῆς θαυματουργίας ζητεῖ παρά τῶν τυφλῶν ὁ Ἰησοῦς ἐπίσημον ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτῶν. 5) Ἐνεβρίματο, αὐστηρῶς καὶ ἐντόνως ἀπηγόρευσεν. 6) Ὁρᾶτε προσέχετε. 7) Τῇ γῇ, τῇ Γαλιλαίᾳ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Κεφ. Γ'. 8—15.

ΠΙΣΤΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ

Ὁ Τίτος ἔμενεν εἰς Κρήτην, ὅπως ὁργανώσῃ τὴν ἐκεῖ ἐκκλησίαν καὶ ἐξεύρῃ τοὺς ἀξιούς αὐτῆς λειτουργούς. Πρὸς τοῦτον γράφει ὁ Παῦλος ἐπιστολήν, περιλαμβάνουσαν πολλὰ διδακτικὰ παραγγέλματα, ἰδίᾳ περὶ τῶν προσόντων τοῦ Ἐπισκόπου, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταδειχθῶσιν αἱ Χριστιανικαὶ ἀλήθειαι καὶ θὰ νικηθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ εἶχον ἀναφανῆ ἐν Κρήτῃ. Ἐπίσης παραγγέλλει ὁ Παῦλος πῶς πρέπει νὰ διέρχωνται τὸν βίον αὐτῶν οἱ Χριστιανοὶ καὶ συνιστᾷ νὰ γίνεται αὐτὸς παράδειγμα εἰς πάντας διὰ καλῆς διαγωγῆς, ἀγαθῶν πράξεων καὶ ὑγειοῦς διδασκαλίας.

Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν δούλων πρὸς τοὺς κυρίους παραγγέλλει, συνιστῶν τὴν εὐπειθείαν, τὴν ὑπομονὴν καὶ πραότητα ὡς ἀρμοῖζει εἰς ἀληθεῖς Χριστιανούς.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην ἀναγινωσκομένῃ πε-

λοντος νὰ καταλάβῃ τῶν Θηβῶν τὴν βασιλείαν, παρασυρθεὶς στρατεύει ὁ Ἀδραστος κατὰ τῆς πόλεως τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας, ἧς τὰ τέκνα ἤγειραν ὁ Ζῆθος τῇ ἀκμῇ τῶν χειρῶν καὶ ὁ Ἀμφίων ὁ ποιητὴς διὰ τῆς χάριτος τῆς λύρας. Ἀγεί πεφραγμένην μὲ χαλκᾷ κράνη καὶ θώρακας καὶ μεγάλας ἀργολικὰς ἀσπίδας εὐκνημιν ἀπειροπληθῆ ἐκ τῆς πλείστης Πελοποννήσου στρατιάν. Ἐπτὰ λοχαγέται ἡρώων γενεὰ ἡγεμονεύουσιν αὐτῆς, αὐτὸς ὁ Ἀδραστος τῶν Ἀργείων ἄναξ, ἀγέρωχος ὅτι τοιοῦτου λαοῦ καὶ τοιούτων στρατηγῶν ἡγεῖται, ἐπὶ κεφαλῇ εἶναι τοῦ μετ' ἀλαλητοῦ προβαίνοντος πλήθους ἐπὶ ἄρματος χαλκοδέτου ὅπερ πολύφημοι ἐν τῇ ποιήσει ἄγουσιν ἵπποι. Καίρως ὁ ταχὺς καὶ ὁ Ἀρίων ὁ κυανοχαίτης, θεῖου γένους, ὃν ποτε παρὰ τὸ ἄλσος τοῦ Ὀγκαίου Ἀπόλλωνος ἀνέδωκεν ἡ γῆ, εἰς θαυμασμόν τῶν ἀνθρώπων. Τῶν τάξεων δὲ ἡγούμενοι ἔρχονται μετ' αὐτὸν ὁ Ἐτεόκλος ἐπὶ τοῦ ἐπτερουμένου ἄρματος αὐτοῦ καὶ ὁ πελώριος Ἱππομέδων ἐπαλαλάζων πρὸ τῆς θεᾶς τῶν Θηβῶν, ἔνθεος ἐκ πολεμικῆς ὁρμῆς καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀρκαδικῆς κυνηγέτιδος Ἀταλάντης, ἥτις πρώτη ἐκτύπησε τὸν καλυδώνιον κάπρον ὁ παρθενικός Παρθενοπαῖος, ἀνδρόπαις μὲ γοργὸν ὄμμα ἔρχεται ἀπειλητικός, γίγας δὲ ὁ Καπανεύς μετὰ κομπασμοῦ δεινοῦ προβαίνει καὶ ὁ Αἰτωλὸς Τυδεὺς οὐχὶ μὲν μέγας κατὰ τὸ σῶμα ἀλλὰ πολεμιστῆς ὁρμᾷ κατασείων ἀπειλητικῶς τοῦ κράνους τὰς λοφίδας ὡς ἵππος φρυάσσων εἰς τὸ ὄξύ ἄκουσμα τῆς σάλπιγγος τῆς πολεμιστηρίου, καὶ ὁ Πολυνείκης ἐκ φιλοδοξίας καὶ μίσους ἔχων πεπληρωμένην τὴν ψυχὴν.

Δι' αὐτοὺς οὐδὲν πρὸς τὸν εὐμουσον βίον. Ἀγριοὶ ἐκ παίδων δὲν ἐτράπησαν ἀπρὸς τὰς ἡδονὰς τῶν Μουσῶν· ἡ τέχνη τοῦ κονταροκτυπήματος θέλγει αὐτοὺς, αὐτὴν ἀκριβῆ δὲ μουσικὴν εὐρον ἐν τῇ ἀσπίδι. Νέοι ἄνδρες ἄφρονες συνταρασσόμενοι ἐξέπληξαν διὰ τοῦ θορύβου τὸν συνετὸν Ἀδραστον καὶ βίᾳ παρέσυρον τὸν μάντιν Ἀμφιάρεον τὸν σοφὸν καὶ πάντων ἀνδρειότατον μάτην ἀποτρέποντα αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βεβαίου, ὃν ἐγίνωσκεν, ὀλέθρου· ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἔχουσιν εἰκονίσῃ τὰς Θήβας διὰ πυρπολήσεως καὶ ἀφανισμοῦ ἀπειλοῦντες ὁ μὲν φλεγόμενον ἔναστρον οὐρανόν, ὁ δὲ πῦρ μέγα ἔκπεμπουσιν δαδὰ, ὁ δὲ ὀπλίτην προσαναβαίνοντα θυελωδῇ πρὸς πύργον, ὁ δὲ τὸν Τυφῶνα ἐκ τοῦ πυρίπνου στόματος ἐκπέμποντα μέλανα καπνόν, ὁ δὲ τὴν Σφίγγα τὴν ὠμοφάγον τὴν διὰ τὰς Θήβας γενομένην εἰς ὄλεθρον, πάντες δ' ἐπὶ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν εἶχον γράψῃ ὁ μὲν αὐτὰ ἐκπορθήσω τὴν πόλιν ἂν θέλῃ ὁ θεός· ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν θέλῃ, ὁ δὲ οὐδὲ ὁ Ἄρης θὰ μὲ ἐκδιώξῃ ἐκ τῶν πύργων, ὁ δὲ αὐτὰ ἐκτελέσω καὶ ὅσα δὲν ἤθελεν ἀποφασίσῃ ὁ θεός.

Οὕτως ἀσεβεῖς καὶ σκαιοὶ εἰς τὴν σιδηρᾶν τοῦ σώματος αὐτῶν ἀλλήν μόνον ἔχοντες πίστιν, ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὰς ἀποτρεπούσας αὐτοὺς θυσίας κατακραυγάζουσι κατὰ τοῦ Ἀμφιάρεω λέγοντες ὅτι μὲ τὰ μαντεύματα αὐτοῦ θέλει νὰ καλύψῃ τὴν ἰδικήν του ἀψυχίαν. Ἀλλ' οὗτος ὁ σοφός, ὁ εὐμουσος, ὁ εὐσεβὴς εἶναι ὁ ἀληθὺς ἀνδρεῖος· διότι ἐνῶ μόνεκα τῆς ἀρετῆς τῶν ποδῶν τῶν ἵππων αὐτοῦ, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἔπεσον ὑπὸ τῶν κατ' αὐτῶν ταχθέντων εὐσεβῶν Θηβαίων νεανίσκων τοῦ Μελανίππου ἀπὸ τῶν Σπαρτῶν ἀνδρῶν καταγομένου, τοῦ Παλυφόντου, τοῦ Ὑπερβίου ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχοντος εἰκόνα τοῦ κεραυνοβρόντου Διός, τοῦ Ἀκτορος ἀδελφοῦ τοῦ Ὑπερβίου, αὐτὸς ὁ ἥρως, ὁ καὶ τῆς θήρας τοῦ καλυδωνίου κάπρου μετασχών, καὶ κατέβαλε τὸν κατ' αὐτοῦ ἐπελθόντα ἡρωϊκώτατον Μελανίππον καὶ μετὰ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Ἀργείων σωθεὶς μετὰ τοῦ ἄρματος κατεπόθη ἐν Δηλίῳ τῆς Ἀττικῆς ὅπου μαντεῖον ἱερώτατον καθιδρύθη.

Καὶ ταῦτα ἵνα ἀποδειχθῶσιν δίκαιοι οἱ περὶ αὐτοῦ λόγοι Αἰσχύλου· ἀπικίνδυνος εἶναι ὅστις σέβεται τοὺς θεοὺς.

Ἐνίκησαν δ' οὕτως οἱ Θηβαῖοι τοὺς πολλοὺς τοὺς χομένους μὲ ὑπέροκτον φρύαγμα, ἐπειδὴ εἶχον ἐν τούτῳ, νὰ προσέχωσι «μὴ παραδῶσι τὰς πρὸς τοὺς ὀφειλομένας τιμὰς», διότι ἡ εὐσέβεια ἐμβάλλει εὐψυχίαν μῆτέρα τῆς νίκης. Δεινὰ δὲ ἤθελον πάθῃ οὗτοι καὶ οἱ αὐθάδεις πρὸς τοὺς θεοὺς ἥρωες, ἀλλὰ συνεχῶς διὰ τοῦτο μόνον ὅτι ἐπερχόμενοι κατὰ τῶν Θηβῶν ἐν εὐρόντες ἔθαψαν καὶ ἀγῶνας ἐτέλεσαν ἐπὶ τῷ Παλατίῳ ταύτην δὲ τὴν εὐσεβῆ πρᾶξιν ἐλογίσαντο αὐτοῖς οἱ θεοὶ.

Ἐπίγονοι.

Μετά τινα ἔτη τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατεύσασθαι οἱ παῖδες, ἀνδρωθέντες, ἦλθον πάλιν κατὰ τῆς πόλεως τῆς. Μόνον τοῦ Ἀδράστου ὁ υἱὸς Αἰγιαλεὺς ἐφρονεῖτο Λαοδάμαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐτεοκλέους, ἀλλ' οἱ λοιποὶ Ἐπίγονοι κληθέντες ἔγειναν κύριοι τῆς πόλεως. Τίς τία, μὴ ἦσαν γιγαντωδέστεροι τῶν πατέρων ἢ πολυστερον ἦγον στρατόν; Τὴν αἰτίαν λέγει πού τῆς Ἰλιάδος τοῦ Τυδεὸς ὁ Διομήδης· ἀῆσαν τῶν πατέρων ἐν στεροῖν.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐβδομάδα.

Ἐπικρίνων τις τοὺς Εὐρωπαίους διὰ τὰ σφάλματα κατὰ τὴν οὐσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, δύναται παραβάλλῃ τὸν ζυγὸν τῶν Ἰταλῶν ὑπὸ τοὺς Ἀδαστροὺς πρὸς τὸν ζυγὸν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ τοὺς ἐρωτήσῃ πῶς χάριν ἐκείνων τοσαῦται θυσίαι ἵνα θεραπεύωσιν ὅλοι, ἐνῶ ὑπὲρ ἡμῶν τοσαύτη φειδῶ, καὶ ἐνῶ ἐκείνους τοὺς προεκάλεσαν νὰ λάβωσι τὰ δπλα, τοὺς ἐξ ἐναντίας εἶδον μὲ λίθου καρδίαν, ἐπταετίαν ἀγωνισμούς, τοὺς κατέτρεχον μάλιστα, καὶ διὰ τὸ οἱ λαοὶ τῶν γέροντων ἐναντίον των, τότε μόνον ἔπαυσαν νὰ βοῶν τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ αὐτῶν καὶ μετ' ὀλίγον ἔπλασαν Ἑλληνικὸν Βασίλειον περιλαμβάνοντες εἰς αὐτὸ οὐχὶ πᾶς ἀλλὰ τὸ ἐν δέκατον τῶν Ἑλλήνων!

Ἐπαμ. Δελνηγέωργη

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ζ. Χίον. Ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Χρ. Α. Τεσστην, Ν. Α. Π. Κυδωνίας, Γρ. Ν. Ἡράκλειον. Σ. Ἀργαλαστήν, Σ. Π. Λόουελ, Ἀρ. Κέρτα, Α. Βωλον. Ἐγράψαμεν. — Ν. Σ. Λάρισσαν, Ἐπ. Δ. Λον, Ν. Μ. Κόρινθον, Ἀντ. Σ. Α. Κέρκυραν, Π. Σμύρνην, Δ. Ν. Λίβεροπουλ. Θὰ γράψωμεν βραδύτερον.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέωργη

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμύν

Ὁδὸς Ζήνωνος 23

Εἰς Ἀθήνας